

“De wapenuitrusting van God” (naar aanleiding van o.a. de geschiedenis van David en Goliat)

Door Lauris van Eekeren

Aanleiding

Ik wil jullie vandaag meenemen in bekende verhaal van David en Goliat zoals dat te lezen is in het boek 1 Samuel 17. Omdat het enerzijds zo bekend verhaal is en anderzijds het zo belangrijk is daar de geestelijke boodschap in te ontdekken. En ook omdat ik houd van verhalen van moedige mensen merk ik, omdat moed ook vandaag de dag voor ieder van ons van belang is om het verschil te maken in deze wereld.

Het geloof in God gaat de dreiging van de boze te boven

Het volk Israël staat onder leiding van de eerste koning van Israël, namelijk koning Saul. En het volk van Israël is geregeld in strijd met de Filistijnen. Omdat o.a. de Filistijnen vanuit Griekenland, Kreta en Cyprus o.a. Kanaän waren binnengevallen werd zij ook wel een ‘zeevolk’ genoemd. De Filistijnen vestigden zich daarna aan de zuidwestkust van Kanaän, in de vijf steden Gaza, Asdod, Ekron, Gat en Askelon. De geschiedenis van het volk Israël laat zien dat telkens de Filistijnen opdoemen en met hen de strijd aangaan. Ook in dit verhaal trekken de Filistijnen op tot de strijd.

De Filistijnen stonden aan de ene kant van de berghelling en Israël aan de andere kant op een berghelling met het dal tussen hen in. En op een gegeven moment kwam er een reusachtige ‘kampvechter’ naar voren genaamd Goliat. Er staat dat hij “zes el en een span” lang is. Ik heb het even opgezocht maar zes el een span zou ongeveer 2,85 meter zijn. Andere boekrollen spreken van 4 el en een span. Toch ook nog ruim 2 meter. Al met al een voor die tijd zeker een grote reusachtige verschijning. En die man zat van top tot teen in een geweldig harnas en hij had een lans die zo groot leek als een boom. En dat niet alleen hij daagde de Israëlieten uit. Hij schreeuwt dat ook Israël een man moet kiezen om met hem te strijden. En dat uitdagende gedrag deed hij elke dag.

En het optreden van Goliat heeft zijn uitwerking. De Israëlieten waren zeer bang, staat er. Een vijandig en oorlogzuchtig volk dat tegen hem optrekt. Met een leider die reusachtig oogt. En die leider weet bovendien met praatjes het volk Israël schrik aan te jagen. Het perspectief bij een nederlaag leek of de dood of slavernij voor de rest van hun leven. Wanhoop dreigt...

Is dit het beeld wat overeenkomt met hoe de duivel ons soms benaderd? Soms komt de duivel als een wolf in schaapskleren, maar soms ook met macht, dreiging en geweld. In de Bijbel wordt de duivel dan ook ergens ‘de sterke’ genoemd.¹ Hij is sterk, maar wij weten dat hij overwonnen kan worden. De duivel probeert mensen angst aan te jagen, in het nauw te brengen en te bedreigen.

Onze God is anders. Onze God is liefde. En angst is de tegenhanger van de liefde. Lees maar 1 Johannes 4 vers 18:

¹⁸ Volmaakte liefde sluit angst uit. Angst hangt samen met straf en wie angst heeft, leeft niet ten volle uit de liefde. (GNB)

¹⁸ Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit; want de vrees houdt verband met straf en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde (NBG)

¹ Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst die sterke heeft gebonden? Dan zal hij zijn huis plunderen (Mattheus 12:29)

Maar het verhaal gaat verder en David komt in het verhaal. David was de zoon van Isai. Hij had zeven oudere broers, waarvan de drie oudste in het leger zaten. En terwijl de Filistijn Goliat veertig dagen lang elke keer zijn kunstje opvoerde kwam David op bezoek bij zijn broers. Niet uit nieuwsgierigheid, maar om zijn broers brood te brengen en te kijken hoe het met ze ging. Terwijl David met zijn broers sprak, ziet hij Goliat spreken en ziet hij het beangstigende en ondermijnende effect van die woorden op de mannen van Israël. Dan spreekt David de woorden:

26 Toen zeide David tot de mannen die bij hem stonden: Wat zal men de man doen, die de Filistijn daar verslaat en de smaad van Israël afwentelt? Wie toch is deze onbesneden Filistijn, dat hij de slagorden van de levende God tart? (1 Samuel 17 vers 26, NBG).

David neemt stelling tegenover Goliat. Wie denkt Goliat wel dat hij is om Israël zo te tarten? En de woorden die David spreekt vallen op. Hij wordt bij koning Saul gehaald. Saul die zelf ook een van de langste mannen was van het volk Israël, zo niet de langste. Eigenlijk had hij als leider moeten opstaan, maar hij was bang voor mensen in plaats van dat Hij God gehoorzaamde. Maar David is niet bang, maar heeft moed. David zegt tegen de koning: "Laat niemand om hem (Goliat) de moed verliezen; uw knecht zal gaan en met deze Filistijn strijden." En nadat hij Saul overtuigd heeft dat David wel wat gewend is als herder omdat hij als herder een leeuw als een beer heeft verslagen zegt David het volgende waaruit zijn geloof in onze God blijkt:

37 Ook zeide David: De Here, die mij gered heeft uit de klauwen van leeuw en beer, Hij zal mij ook redden uit de hand van deze Filistijn. En Saul zeide tot David: Ga, en de Here zal met u zijn. (NBG).

Daar waar de grote koning Saul de moet ontbreekt gaat David wel. En het verschil is dat David met God gaat. Wat een geloof! David gelooft dat zijn God Hem redt uit de klauwen van een leeuw, een beer en een reusachtige vechtersbaas. Dat geloof hebben wij ook als wij geloven dat God ons redt uit de macht van de boze. En dat heeft Hij gedaan voor wie in Hem gelooft en dat wil Hij doen voor wie in Hem gelooft!

De wapenuitrusting van God is nodig in de strijd

Maar het verhaal is nog niet ten einde. Geloof is goed, maar daar horen ook daden bij. En koning Saul waardeert de moed van David maar laat de jongen niet onbeschermd de strijd aan laten gaan. En dat siert Saul al is dat niet wat David nodig heeft. We lezen vers 38 tot en met 40.

38 Toen kleepte Saul David in zijn wapenrok, zette hem een koperen helm op het hoofd en deed hem een pantser aan. 39 En David gordde zijn zwaard aan, over zijn wapenrok, en hij deed moeite om te lopen, want hij had het nog nooit beproefd. Toen zeide David tot Saul: Ik kan hierin niet lopen, want ik heb het nog nooit beproefd. Daarop ontdeed David zich ervan, 40 nam zijn staf in de hand, zocht zich vijf gladde stenen uit de beekbedding en deed ze in de herderstas, die hij bij zich had, in de tas voor de slingerstenen, maar zijn slinger hield hij in de hand. Zo naderde hij de Filistijn.

David in een veel te groot harnas, wat hem niet alleen letterlijk maar ook figuurlijk niet past. Met een menselijk harnas kun je niet strijden tegen de boze. Het past niet en het heeft geen zin. Ken je dat? Dat iemand je iets aanreikt, maar als je dat met de Vader overdenkt dat je tot de conclusie komt: dit past niet bij mij. Het is niet goed. De Geest leidt je daarin.

Maar wat dan wel? In Efeziërs 6: 11-18 is daar de dringende oproep om de wapenrusting van God aan te trekken om stand te kunnen houden tegen de duivel. We lezen ervan:

¹¹ Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; ¹² want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. ¹³ Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden. ¹⁴ Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid, ¹⁵ de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes; ¹⁶ neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult

kunnen doven; ¹⁷ en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God. ¹⁸ En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen; (NBG).

De strijd aangaan met de duivel zonder geestelijke wapens is onbegonnen werk. We hebben wel degelijk een wapenuitrusting nodig. Maar die is heel anders dan een menselijk harnas, namelijk:

- De *waarheid* van God als gordel om je heupen doen. De waarheid die God over jou en anderen mensen uitsprekt. Dit als tegenhanger van de leugens van de duivel.
- Het harnas van de *gerechtigheid*. Weet dat je gered bent, dat je rechtvaardig bent. De duivel heeft geen enkel recht meer op ons, op jou op mij.
- Schoenen als teken dat we *bereidvaardig* zijn om het evangelie van de vrede uit te dragen in ons leven door woord en daad.
- Een schild van het *geloof* om de pijlen van de duivel te laten doven. Die pijlen kunnen soms verleiding, afleiding, geweld of ziekte zijn. Je kunt dan ook schuilen achter je schild van je geloof.
- De helm van onze *verlossing*. We moeten weten dat we verlost, gered zijn. We horen bij God.
- En tenslotte het zwaard van de Geest, dat zijn de *Woorden van God*. Ook Jezus gebruikte de Woorden van God in de geestelijke strijd tegen de duivel, toen de duivel probeerde Jezus te verleiden.

En Paulus voegt aan deze machtige wapenuitrusting nog iets toe, namelijk het gebed. Bidt bij elke gelegenheid. Blijf in contact met je Vader, zodat hij je kan bereiken en kan sterken met zijn enorme kracht. Met deze wapenuitrusting kan ik, kan jij, kunnen wij de strijd aan met de duivel.

Zo ook David. Hij doet het harnas van Saul weer uit en neemt zijn staf, zijn slinger en 5 stenen. God heeft hem immers altijd geholpen. Waarom zou hij bang zijn? En bovendien kan hij zich vrij en goed bewegen zonder de ballast van een menselijk harnas. Jezus zegt ook in Mattheus 11:30: "mijn juk is zacht en mijn last is licht." Door de redding van Jezus kunnen we ons vrij bewegen.

Jezus is ons fundament, maar voor de boze de steen de aanstoets

En Goliat veracht David en vervloekt hem en probeert hem angst aan te jagen. Maar David laat zich niet afleiden hierdoor. Hij heeft woorden van God, zo lezen we in vers 45-47.

45 Maar David zeide tot de Filistijn: Gij treedt mij tegemoet met zwaard en speer en werpspies, maar ik tred u tegemoet in de naam van de Here der heerscharen, de God der slagorden van Israël, die gij getart hebt. (...) 47 en deze gehele menigte wete, dat de Here niet verlost door zwaard en speer. Want de strijd is des Heren en Hij geeft u in onze macht.

David gaat niet met een zwaard zoals Goliat, maar met het zwaard van de Geest van God, namelijk het woord van God. ²

En als Goliat tot de aanval overgaat, rent David hem tegemoed, slingert snel zijn steen en velt daarmee Goliat die voorover op aarde valt. En David dood hem.

Het is niet Gods doel om *mensen* die verkeerd doen te vermorzelen. God wil immers niets liever dat wij gered worden? Hij had er zelfs zijn eigen Zoon Jezus voor over! Ook Jezus zei toen vrome lieden klaarstonden om iemand die verkeerd gedaan had te stenigen: "Wie zonder zonde is werpe de eerste steen" (Johannes 8:7). En ze dropen af, 1 voor 1.

Maar Goliat staat hier voor het *beeld* van de boze, van de duivel. God wil dat wij de boze vellen. En hoe kan dat? Hoe kun je de boze vellen? David doet het ons voor. De Here verlost niet door zwaard

² Efeziërs 6:17

en speer, zegt David. David heeft twee andere wapens, namelijk zijn geloof in God en een steen. En met die steen wordt Goliat gevelde.

Wij kunnen enkel de duivel vellen met de steen Jezus! De redding door Jezus is ons fundament waarop wij staan! Jezus vertelt:

42 Jezus zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden; van de Here is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? (...) 44 [En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden, en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.] (NBG, Mattheus 21 vers 42 en 44).

En later in de brief aan de Romeinen (vers 9:33:

33 gelijk geschreven staat: Zie, Ik leg in Sion een steen des aanstoots en een rots der ergernis, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen.

Dus Jezus is voor ons een hoeksteen waarop wij ons leven bouwen. Een wijs man bouwde zijn huis op de rots! En als we ons leven op hem bouwen, zullen we goed terechtkomen.

Maar Jezus is tegelijk de steen waar de vijand van God zich aan ergert. Ook Goliat verachte David! Maar uiteindelijk wordt de duivel door die steen vermorzeld. Hij wordt uiteindelijk gedood met zijn eigen zwaard.³ De duivel krijgt hetzelfde lot als Goliat. Amen? Het boek Openbaringen spreekt daarvan in hoofdstuk 20: 10.

10 En de duivel, die hen misleidde, wordt in de poel van vuur en zwavel gegoooid. (Openbaringen 20: 10).

En als je doorleest in Openbaringen in hoofdstuk 21 en 22 van hetzelfde boek Openbaringen, het slot van de Bijbel, weet je waar het allemaal op uitdraait. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Allebei! En God zal bij de mensen die overwinnen wonen en er zal geen dood meer zijn, er zullen geen tranen meer zijn, er zal geen moeite meer zijn. Amen!

Tenslotte

Ik wil afsluiten door proberen samen te vatten wat God ons door deze geschiedenis van David en Goliat ons probeert duidelijk te maken.

1. Laat je niet imponeren door de boze. God is sterker.
2. Wees moedig en ga de strijd aan en gebruik de wapens die je van God gekregen heb: de waarheid, de *gerechtigheid*, de *bereidvaardigheid*, *het geloof*, de *verlossing*.
3. Overwin door de staan op het fundament van je redding, namelijk Jezus, de Zoon van God.

AMEN

³ Jezus zegt in Mattheus 26: 52: *52 'Steek je zwaard terug op zijn plaats. Want wie naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.*